

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MCdo/18/2011
Identifikačné číslo spisu:	7210211557
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7210211557.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne A. O., bývajúcej v F., proti žalovanej Mestskej časti Košice - Západ, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 39, zastúpenej JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom v Košiciach, Južná trieda 28, o neplatnosť odvolania z funkcie miestneho kontrolóra a o neplatnosť výpovede, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 41 C 75/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 17. septembra 2010 č.k. 41 C 75/2010-131, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo 17. septembra 2010 č.k. 41 C 75/2010-131 okrem výroku, ktorým súd návrh v časti určenia, že výpoveď zamestnávateľa daná zamestnankyni je neplatná, vylúčil na samostatné konanie, a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II rozsudkom zo 17. septembra 2010 č.k. 41 C 75/2010-131 určil, že odvolanie žalobkyne z funkcie miestnej kontrolórky Mestskej časti Košice - Západ uznesením Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010 je neplatné. Návrh v časti určenia, že výpoveď zamestnávateľa daná zamestnankyni podľa § 63 ods. 1 písm. d/ zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v platnom znení z 26.8.2010 č.j. 05213/2010-org. doručená žalobkyni 30. augusta 2010 je neplatná, vylúčil na samostatné konanie. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania 397,95 € na účet JUDr. Marty Šuvadovej, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa bola 22. apríla 2010 Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Košice - Západ (ďalej len "MZ") odvolaná dňom 1. mája 2010 z funkcie miestnej kontrolórky Mestskej časti Košice - Západ na základe § 18a ods. 9 písm. a/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení z dôvodov v zmysle § 8 ods. 1 písm. a/ zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme (porušenie povinností zamestnanca zvlášť hrubým spôsobom), ktoré skutočnosti boli zrejmé z uznesenia žalovanej z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010. Vychádzajúc z § 18 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, na hlavného kontrolóra sa vzťahujú všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 552/2003 Z.z. v platnom znení. Súd dospel k záveru, že jedinou osobou, ktorá je spôsobilá a oprávnená konštatovať, že jeho zamestnanec porušil svoje povinnosti, resp. že zvlášť hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti, je starosta obce. V konaní

však súd nemal preukázané, že by starosta ako štatutár alebo zástupca v pracovno-právnych veciach vytkol žalobkyni porušenie jej akýchkoľvek pracovno-právnych povinností, a už vôbec nie opakovane, či zvlášť hrubým spôsobom. Starostom obce ani miestnym zastupiteľstvom nebolo žalobkyni vyčítané žiadne porušenie pracovno-právnych povinností od nástupu do funkcie až do jej odvolania. Súd uviedol, že až na základe konštatovania štatutára (starostu obce) a na jeho podnet rokuje miestne zastupiteľstvo o porušení pracovnej disciplíny (pracovných povinností) kontrolóra, či odvolá alebo neodvolá hlavného kontrolóra z jeho funkcie. Takéto konanie zo strany štatutára v pracovnoprávnych veciach (upozornenie na porušenie pracovno-právnych povinností resp. podnet miestnemu zastupiteľstvu) je podľa názoru súdu nevyhnutým predpokladom toho, aby mohlo byť porušenie pracovno-právnych predpisov hlavným kontrolórom dôvodom na jeho prípadné odvolanie miestnym zastupiteľstvom. Ako z vykonaného dokazovania vyplynulo, tento predpoklad naplnený nebol. Zo strany štatutára v pracovno-právnych veciach nebol daný žiaden podnet miestnemu zastupiteľstvu na odvolanie žalobkyne z funkcie miestneho kontrolóra. Bod programu "Odvolanie A. O. z funkcie miestnej kontrolórky" nebol riadne zaradený do programu zasadnutia MZ. Žalobkyňa bola odvolaná z funkcie miestnej kontrolórky len na návrh poslanca pri prerokovaní správy o kontrolnej činnosti. Na základe uvedeného súd rozhodol, že odvolanie žalobkyne z funkcie miestnej kontrolórky Mestskej časti Košice - Západ uznesením Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010, je neplatné. Súd návrh v časti určenia, že výpoveď zamestnávateľa zamestnankyni podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce je neplatná, vylúčil na samostatné konanie. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 O.s.p.). Navrhol zrušiť uznesenie okresného súdu v napadnutej časti (okrem výroku o vylúčení časti návrhu na samostatné konanie) a vec v rozsahu zrušenia vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal porušenie ustanovení § 1, § 7, § 80, § 103, § 104a, § 244 ods. 2, § 246 ods. 1, § 247 ods. 1 a 3, § 250zf O.s.p., § 13, § 18, § 18a zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 1 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme. Uviedol, že proti uzneseniu Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010 o odvolaní hlavnej kontrolórky mohol prokurátor v súlade s § 22 ods. 1 písm. b/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre podať protest pre jeho nezákonnosť, ak by bolo takéto uznesenie prijaté v rozpore so zákonom. Ak by prokurátor takýto protest proti uzneseniu podal a miestne zastupiteľstvo by protestu nevyhovelo, teda by nezrušil predmetné uznesenie, tak prokurátor by mohol v súlade s § 26 ods. 7 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre a § 250zf O.s.p. podať žalobu na krajský súd na preskúmanie zákonnosti tohto uznesenia miestneho zastupiteľstva o odvolaní hlavnej kontrolórky. Následne, ak by uznesenie Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ o odvolaní hlavnej kontrolórky bolo vydané v rozpore so zákonom, tak krajský súd by v súlade s O.s.p. také uznesenie zrušil. Namietal, že súd nemal právomoc v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. Ďalej uviedol, že okresný súd nebol príslušný na rozhodnutie. Príslušný na rozhodnutie bol krajský súd. Žalobkyňa pokladá rozhodnutie okresného súdu za správne.

Žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní stotožnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne

sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj zákonnú povinnosť podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným. V konaní o mimoriadnom dovolaní neboli procesné vady konania v zmysle § 237 písm. b/ až g/ O.s.p. namietané a vady v zmysle § 237 písm. b/ až f/ O.s.p. neboli ani zistené.

Vzhľadom na obsah mimoriadneho dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či konanie nebolo postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p.

Podľa § 7 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Právomoc vo všeobecnosti predstavuje súhrn oprávnení daných zákonom tomu orgánu, do ktorého pôsobnosti prejednanie veci patrí. Príslušnosťou je potom okruh pôsobnosti medzi jednotlivými orgánmi. Miestna príslušnosť vymedzuje okruh pôsobnosti medzi orgánmi toho istého stupňa, vecná príslušnosť stanovuje orgán ktorého druhu a stupňa má oprávnenie na prejednanie konkrétnej veci.

Generálny prokurátor uviedol, že okresný súd nemá právomoc preskúmať uznesenie miestneho zastupiteľstva, ale že túto právomoc majú len krajské súdy. V danom prípade dovolateľka právomoc súdov nepopiera. V zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že v danej veci nie je namietaná právomoc súdu, ale jeho príslušnosť. Vada v zmysle § 237 písm. a/ nebola teda zistená, nakoľko v predmetnej veci je nepochybne daná právomoc súdu.

Po preskúmaní veci dovolací súd však zistil vadu v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. z nasledovných dôvodov.

Zo spisu je zrejmé, že žalobkyňa sa domáha preskúmania uznesenia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010.

Podľa § 250zf ods. 1 O.s.p. ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Podľa § 250zf ods. 3 O.s.p. príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v ktorého obvode sa nachádza obec, mesto, mestská časť alebo sídlo vyššieho územného celku.

Z vyššie citovaného teda vyplýva, že vo veci preskúmania uznesenia Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Západ z 22. apríla 2010 č. 313-22/04-2010 rozhodol vecne nepríslušný súd (okresný súd namiesto krajského súdu).

Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. nezávislým a nestranným sudcom podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (II. ÚS 283/09).

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 ústavy a napokon aj z čl. 6 ods. 1 dohovoru, a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné (III. ÚS 116/06).

Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.